

да не е това момиче Станка, кож-то тѣ отивать да избавять живѣ. Нѣ, спорѣдъ както имъ бѣхъ приказали за неѣ, мъртво-то никакъ не мязаше да е тя; зашто-то Станкыны-тѣ дрѣхы были съвсѣмъ другояче, т. е. вълненъ сукманецъ, напѣстренъ по полы-тѣ съ червено-жълты и отъ сѣкакъвъ цвѣтъ подшиты бѣлки, кои-то ся трухвило на селенкы-тѣ по нѣкои мѣста въ Българіѣ, и повече въ Тракіѣ, отдѣ-то были прѣселени и Станкыны-тѣ родители. А мъртво-то имаше платненъ заушкѣ и кѣсо кавадче, (*) прибрадено съ моміѣ (чемберъ) и пр.

Слѣдъ това не имъ оставаше друго, освѣнъ да скъжатъ мъртво-то тѣло и да си отидѣтъ на пѣтя. Нѣ тѣ нѣмахъ нито мотыка нито лопата; сичко што-то имахъ у себѣ си, бѣше по единъ брадвѣ и по единъ остаръ ножъ съ пушкала-та си. И тѣй като нѣмахъ друго таквось орѣдіе, издѣлватъ по единъ колъ, кого-то подострятъ, и кое съ ножове-тѣ, кое съ брадвы-тѣ си, ископавать трапъ, дѣ погрѣбватъ мъртво-то съ сичкѣ-тѣ си милость и окайване, това горко момиче и неговы-вѣ злочесты родители, кои-то незнаяхъ дѣ ся намѣрва тѣхно-то чедо—живо или мъртво.

И тѣй наши-тѣ пѣтници, откакто испълни-

(*) Заушка-та е платъ отъ памучно платно, що ся опасва отподеръ; а кавадче-то е кѣса до пояса дрѣшкѣ, назована по Турскы Салтамарка. Такыва дрѣхы носятъ въ Шюмненско Провадиско, Ени-пазарско и другадѣ.